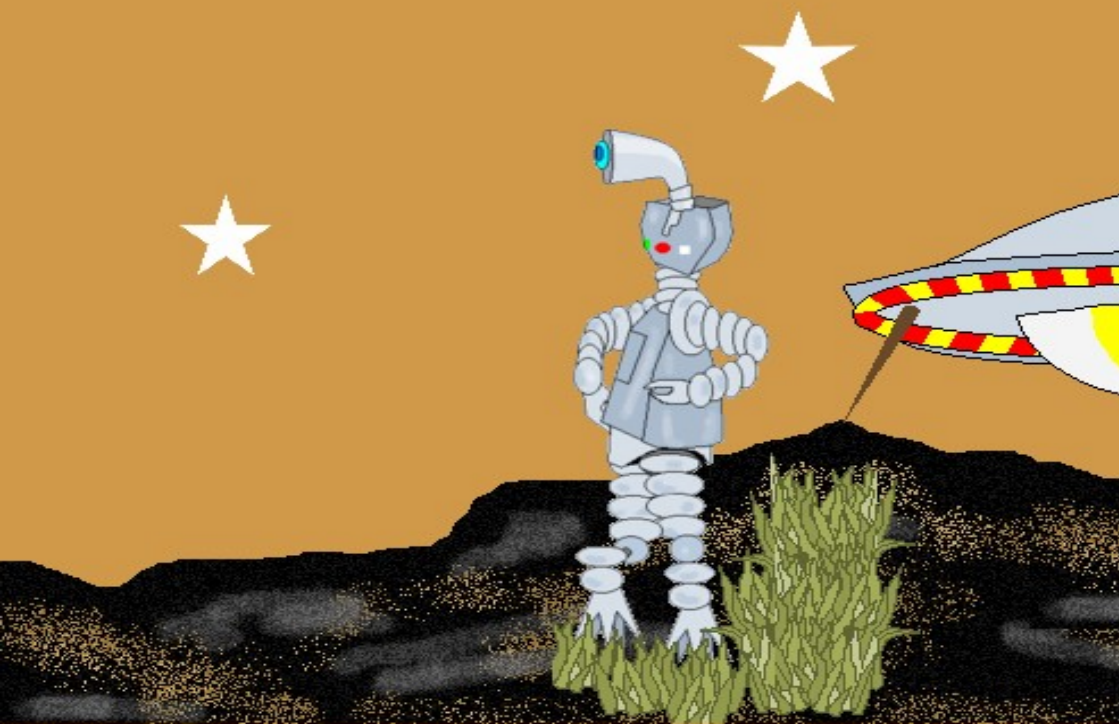

De ruimtewezens

Halloweenverhaal

PetraLouise Muns

"De ruimte-wezens"

Halloween-verhaal.

geschreven en geïllustreerd

door PetraLouise Muris.

Voor kinderen rond 8 jaar en ouder.

Waarom ergens lid worden of betalen?

Alle geschreven kinderboeken van bovenstaande auteur zijn zonder reclame of gebedel voor goede doelen of stichtingen **gratis voor eigen gebruik te lezen, te downloaden of te printen** via: kinderboek-online.nl

Let op de voorwaarden op bovenstaande site.

Deze kindvriendelijke site is voorzien van kindveilige keurmerken.
Wereldwijd geregistreerd.

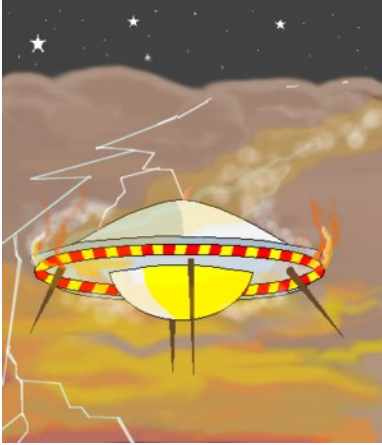
BLADZIJDE---HOOFDSTUK

3	1 Een vallende ster.
7	2 De ruimtewezens.
10	3 Op zoek naar een knappe kop.
14	4 Kunt u ons ruimteschip repareren?
17	5 De knappe kop.
20	6 Wij komen voor de warme koffie!

Afbreek-streep! Geen officiële let-ter-gre-pen!

HOOFDSTUK 1

EEN VALLENDE STER.

Een ruimte-schip dat eerst nog rustig rond de aarde vloog. Waarin iedereen enthousiast (zeg: en,toes,jast) onze blauwe planeet bewonderde.

Dreigt daar nu met duizeling-wekkende vaart op neer te storten.

Het ruimte-schip is onder de invloed van de aarde gekomen.

De zwaarte-kracht van onze planeet trekt het ruimte-schip mee-dogen-loos omlaag.

Wolken drijven uiteen.

Zij kleuren rood tot fel oranje.

Meteen vallen er flinke hagel-stenen.
Het wordt ijskoud.
Het bliksemt en het dondert.

Toch heeft haast niemand door wat zich
op dat moment afspeelt.
Dat er vreemde-lingen uit de ruimte
komen.
Die zich nu in een hachelijk avontuur
bevinden.

In de verte klinkt een snorrend en
bonkend geluid.
Niemand hoort het.
En niemand let op de vreemde blauw-
oranje bliksem-flitsen.
Niemand let op de vurige wolken.
Of toch?
Is het Freddie die voor het raam zit?
De jongen die graag naar de sterren kijkt?

Fred vindt
het niet erg
dat het nu zo
koud is.

Hij heeft
helemaal geen
zin in Hallo-
ween.

Dat hoeft ook
niet want
Hallo-ween

gaat niet door, behalve in het buurthuis.
De kinderen hoeven niet door de kou
langs de deuren om snoep te bedelen.
Zij kunnen naar het buurthuis of gewoon
thuis-blijven.

Fred heeft geen zin om zich te ver-
kleden. Hij kijkt uit zijn raam. Hij heeft
zojuist een vallende ster ontdekt.

De lucht ziet er vreemd uit.
Er zijn vurige kleuren te zien.
Die vallende ster moet ergens in de buurt
terecht zijn gekomen.
Freddie zou best even naar buiten willen
om te zien waar die is gebleven.
Maar het stormt.
Het is geen weer om te gaan wandelen.
En er loopt haast niemand buiten.
Dat komt omdat de meeste mensen thuis
in hun warme huis blijven.

Toch rent een enkeling, verkleed
en verscholen onder een dikke winterjas,
gehaast naar het buurthuis.
Het buurthuis is ge-opend omdat daar het
Halloween-feest is.
Nu niet alleen voor kinderen maar vooral
voor de ouderen.

HOOFDSTUK 2 DE RUIMTEWEZENS.

Om het feest nog leuker te maken is er een zilveren beker.

Wie als griezel of als vleermuis komt, maakt kans op de grote zilveren beker.

Het kan Fred niets schelen wie die beker wint.

Hij piekert hoe het komt dat er vreemde kleuren in de lucht zijn.

Zou dat door die vallende ster komen?

Niemand buiten let op de blauw oranje flitsen al horen zij de donder wel.

Zij kijken omlaag naar hun laarzen tussen de grote witte hagel-stenen.

Want die hagel die zo bruut omlaag stortte deed hun gezichten pijn.

Plotseling klinkt er een vliegtuig-geluid.
Als een vliegtuig dat neerdaalt.

In een weiland, nabij het buurthuis
klettert het ruimteschip tegen de grond.
Modder spat huizen-hoog op.
Het ruimte-schip stuitert om even later
tot stilstand te komen.

Even is het doodstil.
Dan schuift er opeens een paneel open.
Enkele warrige wezens stappen verdwaasd
uit hun ruimte-schip.
Zij ontdekken dat zij gewoon kunnen
ademen en zijn daar erg blij om.

Deze wezens zwierven al jaren door de
ruimte.
Zij zijn nu zo vrolijk omdat zij op een
mooie planeet staan.

Zij hebben wel zorgen want hun ruimte-schip is kapot.

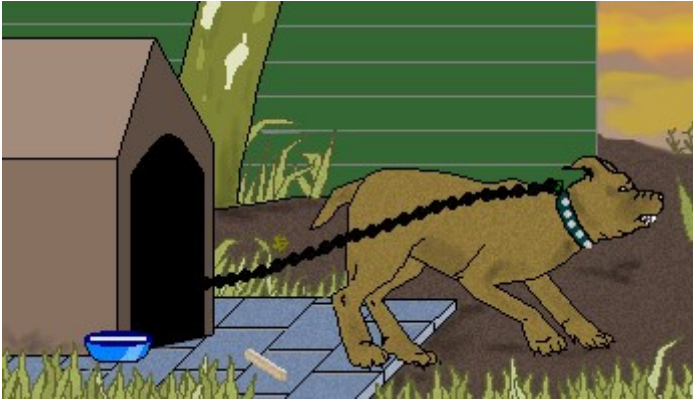
Zij kunnen het niet zelf repareren.

Zelfs hun robot niet.

Zij moeten hulp zoeken.

Maar is er leven op deze planeet?

Ergens blaft een hond.

Wat is dat!

De wezens blijven stokstijf staan.

Waar kwam dat geluid vandaan?

Kwam het van links?

Of kwam het van rechts?

Is daar ergens een levend wezen waarmee zij kunnen praten?

Is deze planeet bewoond?

Hoe zien de bewoners eruit?

Zij lopen er samen met hun robot op af.

HOOFDSTUK 3 OP ZOEK NAAR EEN KNAPPE KOP.

Het levende wezen, een hond,
staat luid blaffend voor zijn hok.
Hij kan er niet vandaan, hij is aangelijnd.
Hij blaft om de vreemde-lingen te
verjagen.

Een van de ruimte-wezens bekijkt de hond.
Hij weet niet dat het een waakhond is.
Hij vindt de vast-gebonden hond erg zielig.
"Zielig, blub, blub."
Persoon vast, hij zegt wat.
Wat zegt hij? Vertaal het robot."

"Persoon zegt, hoepel op of ik bijt."
"Persoon niet aardig blub, blub."
Daarom zit hij vast.
Misschien geen intelligent persoon, blub."

"Misschien wonen hier geen knappe koppen die ons helpen kunnen, blub, blub."

Er beweegt iets tussen het gras.

Het is een bruine rat op zoek naar voedsel.

De wezens hebben

nooit eerder een rat gezien.

Het loont altijd de moeite om uit te vinden wie hun ruimte-schip kan repareren.

Als de ruimte-wezens dichtbij de rat staan, schrikt het enorm.

Het rent schel piepend weg.

"Wat zei het, blub, robot?"

"Piep, piep! Hiervoor is geen vertaling. Mogelijk was het een schreeuw."

"Ja, mogelijk schrok het van ons, blub.

Wij zien er ook anders uit.

Laten wij een stuk gaan lopen, blub."

"Blub, misschien vinden wij een persoon die ons helpen kan.

Kijk daar, ik zie daar een licht, blub.

Robot, is daar een persoon? Blub, blub?"

"Een klein persoon waar-genomen."

"Wij gaan erheen, blub.

Wij gaan naar dat licht.

Daar is waar-schijnlijk iemand die ons ruimte-schip kan maken, blub.

Kom op, loop iets sneller, blub."

De ruimte-wezens rennen naar het huis waar zij het licht zagen.

"Persoon gesignaleerd! Zit voor het raam!"

(zeg: ge sin ja leert)

"Goedzo robot! Eropaf, blub!"

HOOFDSTUK 4

KUNT U ONS RUIMTESCHIP REPAREREN?

Freddie kijkt naar buiten.

Er komen mensen aan.

"Ha, ha," lacht Freddie: "die zijn die leuk verkleed! Waarom lopen zij hier naartoe? Het feest is toch in het buurthuis? Ze hebben zelfs een robot, leuk zeg!"

De ruimte-wezens kloppen op het raam.

"Blub, kunt u ons ruimte-schip repareren?"

Freddie opent het raam.

"Wat zeiden jullie?"

"Wat zegt dit wezen robot?"

Blub, vertaal het eens?"

"Het wezen vroeg wat u zei."

"Blub, vertaal jij eens of hij ons kan helpen? Het is vast een knappe kop, blub."

"Mijn baas vraagt of u hem kan helpen."

"Ja hoor, ik wil best helpen.

Wat moet ik doen?

Kunnen jullie ons buurthuis niet vinden?

Wacht, ik doe mijn jas aan. Ik kom eraan.

Jullie komen zeker niet hier vandaan.

Goh wat zien jullie er mooi uit."

"Robot, blub, wat zei hij?"

"Hij helpt ons en hij vindt ons mooi."

"Ha, ha, blub, dat is pas grappig!"

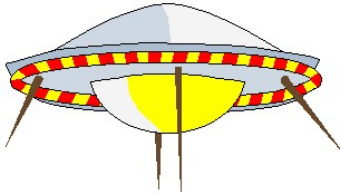
Freddie doet zijn jas en zijn kaplaarzen aan en rent naar buiten.

"Hebben jullie die vallende ster gezien?"

Tjonge ik wil zo graag kijken of ik hem kan vinden!"

De robot vertaalt Fred zijn woorden.

"Ha," reageert zijn baas: "blub, hij begrijpt niet dat het ons ruimte-schip was. Zeg dat wij weten waar die is, blub, die vallende ster."

"Wij weten waar die vallende ster is gevallen."

Hier verderop in het weiland.

Het ligt in de modder maar dat geeft niet.

Als wij een nieuwe kap voor de opstijg-motor hebben, vliegen wij zo weer omhoog," ratelt de robot.

"Huh? Wat hebben jullie nodig?"

Een nieuwe motor-kap?"

HOOFDSTUK 5 DE KNAPPE KOP.

"Wat vertel jij dat persoon allemaal, blub?
Je vertelt toch niet teveel hè robot?
Blub."

"Nee baas. Niet meer dan nodig is."

Daarna zegt de robot tegen Freddie: "wij
laten u eerst ons ruimte-schip zien.
Wij hopen dat u hem kunt repareren."

"Repareren?"

Ik kan wel iets, maar ik kan geen auto's
repareren!

Is die kap gebarsten? Is die te lassen?
Met een kapotte motorkap kunnen jullie
toch rijden?

Waar staat jullie auto?

Is die naar onze garage te slepen?

Wij hebben een sleepwagen."

"Ruimte-schip, geen auto.

Nee, ons ruimte-schip is te zwaar.

Wilt u kijken of u ons kunt helpen?"

"Ik mag niet met vreemde mensen mee.

Als jullie het niet erg vinden haal ik eerst mijn vader.

Hij is in ons buurthuis, hij helpt daar.

Ga met mij mee dan krijgen jullie lekkere warme koffie.

Dan vraag ik wel of hij jullie helpt.

Hij heeft verstand van auto's.

Ha, ha, ik uh,... ik bedoel jullie ruimte-schip.

Kwamen jullie voor ons

Halloween-feest? Ach wat ben ik dom.

Jullie zijn toch verkleed?"

"Wat zegt dat persoon allemaal robot?
Jammer dat ik hem niet begrijp, blub."

"Persoon haalt vader die repareert straks
ons ruimteschip.

U krijgt warme koffie."

"Ach zo, blub! Koffie?"

Is dat iets om de motor te maken?"

"Wij gaan naar het buurthuis.

Daar is zijn vader.

En daar is de warme koffie.

Zijn vader helpt ons, daarvoor is eerst
warme koffie nodig. Dan zijn wij gered.

Die warme koffie is vast de nieuwe kap
voor onze opstijg-motor.

Gekke naam voor een opstijg-kap."

"Het is dus toch een knappe kop!

Dat is fantastisch! (zeg: fan tas ties)

Dat is buiten-gewoon te gek, blub.

Blub, blub, straks kunnen wij weer verder
reizen. Gelukkig! Blub."

HOOFDSTUK 6

WIJ KOMEN VOOR DE WARME KOFFIE!

Als de ruimte-wezens in het buurthuis zijn, is het daar al heel gezellig.

Maar als zij binnen-komen is plotseling iedereen stil.

Niemand zegt iets.

Iedereen kijkt naar de prachtige Halloween-kostuums van de vreemdelingen.

"Gegroet allemaal, blub!

Wij komen voor de warme koffie, blub!

Blub, blub, wij hebben die warme koffie hard nodig!"

Zoals gewoonlijk vertaalt de robot het.

Daardoor schaterlacht iedereen: "ha, ha warme koffie, dat hebben wij ook hard nodig!"

"Nu jullie hier als laatsten zijn, zal ik het nog 1 keer vertellen," zegt Freddie's vader. "Degene die het mooist en het engst verkleed is wint de zilveren beker. Zijn jullie er klaar voor? Schrijf op het papiertje wie jullie het mooist vinden."

Freddie's vader geeft de vreemde-lingen ook een papiertje.

"Jullie moeten ook nog een cijfer. Jullie zijn nummer 102. Spelt of plak het vast aan jullie truien. Op een ander papiertje schrijf je welk cijfer er volgens jullie wint."

Nadat de papiertjes ingeleverd zijn wordt
1 ding duidelijk.

102 heeft gewonnen omdat daar een robot
bij is.

"Kom hier staan mannen," wijst Freddie's
vader die wel als vampier verkleed is maar
niet kan winnen.

"Deze beker is voor jullie.

Jullie zijn het mooist en het engst, 102!"

En naar alle anderen roept hij: "klappen
jullie even voor de winnaars?"

"Is dat de warme koffie, blub? Prachtig!
Blub, dit zal denk ik wel passen. Pak jij de
koffie klein persoon, ik moet even
bedanken, blub!"

De robot vertaalt het weer, waarna
Freddie's vader zegt: "ha, ha, jullie kunnen
die beker ook met iets anders vullen.
Met bier ofzo!"

De robot vraagt: "maakt u ons ruimte-schip? Wij kunnen niet verder reizen zonder kap. Dan stijgen wij niet op!"

"Ha, ha, zij zeggen ruimte-schip maar zij bedoelen hun auto, ha, ha! Hun auto is kapot," weet Freddie.

"Toe pa, help jij ze even?"

"Als het een klein karweitje is doe ik het wel. Waar staat jullie vervoer-middel?"

"In de modder hier vlakbij," reageert de robot.

Wat schrikken Freddie en zijn pa.

Want er staat helemaal geen auto vast in de modder.

Er staat een heus ruimte-schip.

"Maar, maar dit vervoer-middel kan ik niet repareren," jammert Freddie's vader.

Freddie ziet het ronde gat onder het ruimte-schip, hij oppert: "jullie hebben toch een kap nodig?

Kunnen jullie er dit voor gebruiken?"

Hij houdt de zilveren beker omhoog.

"U kunt deze beker toch om-smelten papa?

Dan kunt u er toch een soort kap of dop van maken zodat het ruimte-schip weer dicht is?"

"Tja, dat denk ik wel maar dat kan niet hier.

Ik moet naar mijn garage."

"Ik zal eerst eens goed kijken hoe groot die kap moet zijn.

Ik meet het op en kijk hoe de sluiting is. Ze mogen de kap nooit meer verliezen."

Zij lopen met de robot naar de garage. Na uren te hebben gewerkt, is eindelijk de afsluit-dop klaar.

Benieuwd of die past, rijden zij haastig naar het ruimteschip.

"Het past, blub, blub!" roept de baas blij.

"Wij starten nu ons ruimte-schip op. Blub, blub, gaan jullie een rondje mee omhoog? Ik blijf hier om te zien hoe ons ruimte-schip opstijgt, blub. Of de dop goed is, blub, blub."

En zo gebeurt het.

Freddie en zijn vader vliegen voor het eerst in een ruimte-schip.

Al is het maar heel even.

Daarna nemen de ruimte-wezens afscheid.

Nu hun ruimte-schip is gerepareerd verdwijnen zij achter de wolken.

Freddie zucht: "dit was de leukste Halloween ooit."

"En ik maar denken dat zij Halloween-kostuums aanhadden," zegt zijn vader.

"Nou, ik had het goed mis Fred! Onder ons gezegd, waren die ruimte-wezens vriendelijke griezels."

EINDE.